

26/4/18

מר אנטוניו גוטרש
מזכ"ל האו"ם

נכבדי,

לקראת הדיון במועצת הביטחון היום בנוגע למזרח התיכון, רציתי לחלוק עמך ועם חברי המועצה את שמות 35 המפגינים הפלסטינים הלא חמושים שנהרגו על ידי ישראל ברצועת עזה הנצורה, מאז החלו ההפגנות השבועיות ב-30 במארס.

אלה שמותיהם:

ג'יהאד אחמד מוחמד פרינה, 34
אחמד איבראהים עאשור עודה, 18
אמין מחמוד חמד אבו מועמר, 25
מחמוד סעדי יונס רחמי, 34
עבד אל-פתאח בהג'ית עבד אל-פתאח עבד א-נבי, 18
נאג'י עבדאללה שיחדה אבו חגייר, 24
ג'יהאד זוהיר סלמאן אבו ג'אמוס, 29
מוחמד נעים מוחמד אבו עומר, 26
מוחמד כמאל מוחמד א-נג'אר, 25
בדר פאייק איבראהים א-סבארי, 20
עבד אל-קאדר מרדי סולימאן אל-חוואג'רי, 41
פארס מחמוד מוחמד א-רקב, 25
אחמד עומר מוחמד ערפה, 25
שאדי חמדאן עלי אל-כאשף, 33
מוחמד סעיד מוסא אל-חאג'י סאלח, 32
ת'אאיר מוחמד עבד א-ראאוף ראבעה, 30
עלאא א-דין יחיא איסמאעיל א-זאמלי, 15
איבראהים סלאח איבראהים אבו שער, 17
איבראהים זיאד סלאמה אל-ער, 20
אוסאמה ח'מיס מוסלם קדייח, 38
מגידי רמדאן מוסא שבאת, 37
סידקי טאלב מוחמד אבו עטיווי, 44
חוסיין מוחמד עדנאן מאדי, 13
יאסר עבד א-רחמן מוסטפא מורתג'יא, 30
חמוזה עיד רמדאן עבד אל-עאל, 22
מרוואן עוואד חמד קדייח, 44
עבדאללה מוחמד עבדאללה א-שיחרי, 28
איסלאם מחמוד רושדי חרזאללה, 28
אחמד נביל מוחמד עקל, 24
אחמד רשאד עבדאללה אל-עת'אמנה, 24
מוחמד איבראהים איוב איוב, 14
סעד עבד אל-מגייד עבד אל-עאל אבו טאהא, 31
עבדאללה מוחמד ג'יבריל א-שמאלי, 19
תחריר מחמוד סעיד והבה, 18
אחמד מוחמד אשרף חסן אבו חוסיין, 24

רבים מהם מתו מיד, או זמן קצר לאחר שנפגעו. אחרים נפטרו מפצעייהם כעבור מספר ימים. כמו פלסטינים רבים אחרים בעזה, סביר מאוד כי הם מעולם לא זכו לצאת מחלקת האדמה הקטנה - אשר גודלה בערך מחצית מגודלה של העיר ניו-יורק - שהיא רצועת עזה. הם חיו את חייהם ללא זכויות פוליטיות, נטולי תקווה לעתיד אחר, כפופים לחלוטין להחלטות של ממשלת ישראל ולמדיניותה.

נתונים מחרידים אלה - 35 הרוגים ו-1,500 פצועים מאש חיה - הם התוצאה הצפויה מראש של הוראות הפתיחה באש הבלתי חוקיות בעליל אשר מיושמות במהלך ההפגנות ואשר מתירות לחיילים לירות ירי קטלני נגד מפגינים לא חמושים שלא נשקפת מהם סכנת חיים. הוראות אלה אינן חוקיות, הן על פי המשפט הבינלאומי והן על פי החוק הישראלי. האחריות לתוצאות קטלניות אלה מוטלת על קובעי המדיניות, ובראש ובראשונה על ראש ממשלת ישראל, שר הביטחון והרמטכ"ל.

ניסיון רב שנים מצביע בבירור על כך ש"החקירה" עליה הכריזה ישראל לאחרונה לגבי חלק ממקרי הרג אלו, אינה אלא מנגנון טיוח. זהו חלק ממצג שווא שנועד ליצור את הרושם שישראל מקפידה על חובתה על פי חוק לחקור. התבטאויות אחרונות של גורמים ישראליים רשמיים מלמדות שההכרזה נעשתה רק כדי לנסות לדחות ולמנוע חקירות מצד גורמים בינלאומיים.

בניגוד למדינות רבות אחרות המפרות את זכויות האדם, ישראל מתעקשת כי פעולותיה הבלתי חוקיות עומדות בקנה אחד עם החוק הבינלאומי, טענה אותה היא מבססת על פרשנויות משפטיות מופרכות אשר מרוקנות את הנורמות של המשפט הבינלאומי מתוכן. לאפשר לישראל להמשיך לירות במפגינים לא חמושים בתואנה שירי כזה הנו חוקי, יערער את המאמץ הגלובאלי להגן על זכויות האדם בעידן שלאחר מלחמת העולם השנייה, כאשר הפלסטינים הם אלו אשר נכפה עליהם לשלם את המחיר.

יש למנוע, ללא דיחוי, אבדן חיים נוסף. על ישראל לשנות מיד את הוראות הפתיחה באש הבלתי חוקיות המאפשרות שימוש באש חיה נגד מפגינים בלתי חמושים. על האו"ם לעשות ככל שביכולתו - ובאחריותו - כדי להגן על חיי הפלסטינים ולעמוד על קיום הנורמות הבינלאומיות.

בכבוד רב,

חגי אלעד
מנכ"ל
בצלם